

Autor: René Quinton

Příroda tvoří druhy; nikoli bytosti. Druh je účel; bytost tomuto účelu jen slouží. Vlastností jednotlivce je, že se ve svém údělu mýlí a domnívá se, že je zrozen pro sebe sama. (s. 31)

Člověk své existenci přisuzuje cenu; příroda ne. (s. 31)

Muži neslézají hory proto, aby dosáhli jejich vrcholů. Zahrávat si se smrtí je tak půvabné, že z nedostatku války hledá muž ve hrách příležitost zemřít. (s. 36)

Žádný živočišný druh se nevrhá do náruče smrti tak zběsile jako člověk. Žádný se tolik nezušlechťuje, ani tolik vzájemně nevráždí. U zvířete stojí proti sobě jen pudy; u člověka jsou tu ideje. Odlišné přesvědčení chová v sobě příkaz smrti. Každý ideál je záminkou k zabíjení. (s. 36)

Smyslné vášně mohou naplnit svět; leč ideje jsou to, které jej vedou. (s. 36)

Tvorové jsou jen služebníky ideje. Ideám člověk platí dobrovolnou smrtí. Rasy mají svůj základ na ideách. (s. 36)

Pojem tichého ráje je pojem otrocký. (s. 41)

Divit se, že národu již dávno mírumilovnému se náhle vrátí válečné pudy, je totéž, jako divit se ženě, již dlouho neplodné, v níž se náhle ozvou mateřské pudy. (s. 42)

Smrt v boji je přirozeným koncem samců. (s. 42)

Tělo je pán náročný. Světci se mu vždy mstili za jeho tyranský pud. (s. 46)

Duše statečného je hluchá k námitkám těla. (s. 47)

Tragika je přirozeným živlem hrdiny. (s. 47)

Zkušenost ze statečnosti nevyléčí. (s. 48)

Od člověka statečného k hrdinovi je tak daleko jako od chůvy k matce. (s. 50)

Většina statečných je smělá jen v boji. Nedovede se uplatnit jinak než činy. Jsou to lidé citliví a zdrženliví, opak intrikánů. (s. 53)

K hrdinům je třeba být mírným, i když se mýlí. Mimo boj bývají bezbranní. (s. 53)

Statečnost budí nelibost, jako ostatní vyšší schopnosti. (s. 54)
Ti, kteří nezakusili válečných útrap, nevědí, jak mohou být veliké. (s. 58)
Únava je někdy ve válce tak veliká, že vyvolává touhu po smrti, aby již byl všemu konec. (s. 58)
Válka je mužům tím, co stojatá voda labutím: prostředím jejich krásy. (s. 60)
Pohodlný život zabíjí bohy. (s. 64)
Ve válce se opět najde smysl slov primitivního člověka. Postačí jednu zimu žít bez přístřeší a bez ohně, a porozumíme, co na počátku věků mohly znamenat slova: s t ř e c h a a k r b. (s. 66)
Jen v tom je velikost, hrát proti osudu. Opravdové hry jsou ty, kde sázkou je život. (s. 70)
Pro bázlivce je udatnost zaslepeností. Skutečnou zaslepeností je bát se. V poli se lze odvážit všeho v devíti případech z deseti. Až na několik kritických minut, není válka nebezpečná. Muž, který se bojí, dokazuje, že nemá ani zkušenosti, ani pochopení pro válku. (s. 74)
Stateční zřídka umírají v den, kdy se nejvíce vystavují nebezpečí. (s. 77)
Často se vydáváme nebezpečím ze zábavy. Jiným se vydáváme z povinnosti. Některým se vystavujeme ze vzteku, ale bez zásluhy. (s. 77)
Sebeobětování je věcí okamžiku a taktu. (s. 83)
Bojovníci špatně snášejí kritiky nebojovníků. (s. 91)
Válce se lze naučit jen v boji. Bez odvahy není zkušenosti. (s. 91)
Bez zápasu lze zotročit jen národy, které dřímají. (s. 120)
Udatní nepohrdají méně udatnými než jsou sami. Mravní síla, stejně jako síla tělesná, je dar. Všichni muži nemají stejnou odvalu, jako nemají stejné postavy. (s. 130)
Ve smrti žijí hrdinové nejvíc. (s. 131)
V hrdinech sídlí vzbouřený bůh. (s. 133)
Tělo je lidem účelem. Hrdinům je tělo zbraní. (s. 133)
Mravní síla statečných stoupá v neúspěchu. (s. 133)
Hrdinové jsou samotáři. (s. 135)
V klidných obdobích lze si těžko představit život bez určitého minimálního pohodlí, zdánlivosti a marnivosti. Válka seznamuje muže s pocitem štěstí, jaký máme z holého života. (s. 137)
Pocit rozkoše ze života, neznámý mužům, kteří nebojovali, zachvátí celé tělo. (s. 137)
Válka přináší mír srdce. Abychom unikli zmatku, nesmíme náležet sobě. (s. 138)
Pohodlný život je jen stínem pravého života. Pro muže je ctí, nosí-li v sobě posvátný příkaz zemřít a to zemřít pro jiné. (s. 139)
Veliké boje posvěcují. Litujeme těch, kteří nebojují. (s. 140)
A bůh Války mne navštívil a pravil: Hleď-li štěstí, pak věz, že vně mých táborů ho nenajdeš. (s. 138)
Kdo nevydrží, padne. Vyčerpané oddíly jsou nejlepší. Zbudou v nich jen stateční a silní. (s. 142)
Není muže, který by mohl říci, že bude ve válce vystupovat tak či onak, jestliže ji vůbec neprožil. (s. 142)
V palební čáře není zloděju. Krást se začíná v týlu. (s. 149)
Muži, kteří opovrhují životem, hájí ho nejlépe. (s. 155)
Vojenská udatnost znamená zapomínat na sebe; občanská znamená tlačit se do popředí. (s. 160)
V občanském životě potkáváme muže, kteří pronášejí velmi odvážná slova. Mají rozhodný

charakter a břitkou řeč. Kritizují, útočí, urážejí. Ve válce jsou za babku. (s. 160)

Kdo se nedoveče odpoutat od názorů obecného lidu, není rozený velitel. Mravní lidová výchova vychovává počestného člověka z lidu; velitele nikoli. Mravní velitel je člověk, který slouží společenství, který je pozvedá. Je tedy povinen obětovat jednotlivce. Svědomí, které brzdí obecný lid, nesmí brzdit velitele, jinak přestane být velitelem. Velitel je tvrdý, nebo není velitel. (s. 162)

Kázeň je všechno to, čím se člověk odříká, aby měl správnou podobu. (s. 163)

Vláda většiny odsuzuje výkvět národa, aby se podobal většině. (s. 164)

Úryvky vybrány z knihy René Quintona, *Maximy o válce*, Praha 1933.

Související četba:

Armin Mohler, *Fašistický styl*

Alexis Carrel: *Odkaz stále živý*

Henry de Montherlant, *Sen*, Praha 1927.

Jindřich (Henri) Massis, *Vnuk Renanův*, Praha 1924.

Roger Nimier, *Modrý husar*, Praha 1968.

Ernest Psichari, *Setníková cesta*, Olomouc 1936.